

Feminizam

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Pravni fakultet

I Феминистичка теорија

Реч феминизам улази у употребу у француском језику почев од 1837. године, да би означио учење које се бори за ширење права и улоге жене у друштву. Он представља друштвени покрет и доктрину која се залаже за ослобођење жене од насиља, сексизма и традиционалних женских улога (нпр. домаћице, супруге, мајке, сексуалног објекта...) и за прихватање жене као целокупне личности. Покрет се такође бори за остварење економске и политичке равноправности жена. Основна идеја овог покрета је уједињење жена како би се превазишла дискриминација. У почетку је ограничен само на жене, да би истрајношћу почео да укључује и мушкарце као активисте. Феминисткиње сматрају да је патријархат, као доминација мушкарца над женама основна врста угњетавања, која се провлачи кроз све сфере. Познат феминистички слоган: „Лично је политичко“, указује на то да појединачна репресија у кући, мужа над женом, ствара глобалну репресију у друштву, мушкарца над женом.

Феминистички покрет (познат као Женски покрет или Ослобођење жена) је низ политичких покрета, организација и иницијатива којима је циљ да спроведу идеје феминизма у друштво. Под тиме се најчешће подразумевају покрети који се боре за репродуктивна права (укључујући абортус), породилско боловање, једнакост у платама, сузбијање насиља у породици и сексуалног узнемиравања. Циљеви покрета варирају од државе до државе, од забране гениталног сакаћења у Судану до борбе за једнакост у платама у западним земљама.

Женска права је израз којим се описује правни, идеолошки, филозофски и политички концепт према коме свако људско биће женског пола самим чином рођења, без обзира на порекло или држављанство, стиче одређен број неотуђивих права, а које се садржајем разликују од ширег концепта људских права. Разлог због којих се женска права разликују од људских права је најчешће тај што су жене кроз историју, а делом и данас, биле или лишене одређених права која уживају мушкарци, или, имале специфична права која мушкарци не признају. Као разлог за то најчешће се спомиње биолошка разлика између полова, али феминисткиње и многе савремене друштвене теорије их настоје објаснити вештачки наметнутим „родним разликама“. Као пример женског права које је искључиво везано за пол помиње се право на извођење абортуса. Као пример женског права које се тиче једнакости полова, јесте право на суделовање у разним областима друштвеног живота, односно служење у оружаним снагама. Такође се као женско право наводи право на друштвену једнакост, било да је реч о једнакости у платама, у једнакој заступљености мушкарца и жена у управним одборима предузећа, односно представничким и извршним органима власти.

Део филозофије који проучава и процењује морале, вредности и одређује критеријуме за разликовање доброг од рђавог јесте етика. Феминистичке теоретичарке критикују став конзервативне етике, по којој су етичке норме универзалне и непроменљиве, какав је нпр. став да „све жене треба да желе децу“. Феминистичке филозофкиње сматрају да су етичке норме у већини случајева мушкоцентричне, да је етика уопште заснована на ставовима доминантне друштвене групе и да обесхрабрује политичке снаге које теже друштвеним променама.

Најекстремнији облик патријархалне, капиталистичке државе која се карактерише терором над сопственим грађанима и по правилу продукује ратне сукобе јесте фашизам. Фашистичка идеологија посебно ограничава жене кроз начин на који намеће полне разлике до нивоа апсурдности, као и кроз опсесивно инсистирање на породичним вредностима. Феминистичка теорија ствара јединствено разумевање фашизма кроз разматрање фашистичких идеја о патријархалној породици, браку и начину третирања жена и деце. Феминисткиње показују како је однос фашизма према женама један од најдрастичнијих историјских примера мизогиније.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com